

Monstret

Erik Wallén

1. Ljuden

- Kalle hörde du ljudet? sa Tom.
- Du menar det susande ljudet från fläktarna? sa Kalle
- Nej, det är inte det ljudet jag menar! viskade Tom

Tom och Kalle satt i kemisalen och hade lektion. Tom är tretton år. Han är blond och han är mellanlång. Kalle är lika gammal som Tom. Han har mörkt hår och ungefär lika lång som Tom.

Plötligt kom kemiläraren Stefan fram till deras bänk och slog näven i bordet.

- Håll klaffen!, skrek han.

Stefan är den värsta läraren på hela skolan. Han är alltid strängare mot de elever han inte gillar, han dömer också alltid orättvist och han tänker alltid bara på sig själv.

Nu förstod de att det var Oliver som hade skvallrat. Tom och Kalle gillade inte Oliver, han var alltid taskig. Oliver skvallrade alltid dessutom. Han var riktigt elak.

De fick kvarsittning efter lektionen.

På kvarsittningen hörde de fortfarande ljudet. Det susade på ett läskigt sätt.

2. Rädslan

Efter kvarsittningen var det dags att gå på läx hjälpen. Tom och Kalle kände sig lite rädda. Vad var det egentligen som lät?

När de väl kom fram till klassrummet satt Oliver på Kalles plats. Han såg stöddig ut och drog menande ut stolen åt honom så Kalle gick dit och satte sig. Men precis innan rumpen träffade stolen så drog Oliver undan den och Kalle ramlar av. Krasch! Pang! Rakt in i elementet!

Då kommer den snälle vaktmästaren Leif och hjälper Kalle. Han passar även på att ge Oliver en ordentlig utskällning.

Kalle och Tom får hänga med till vaktmästarens rum och där bjuder han på tårta.

- Varsågoda, jag bjuder på tårta eftersom det är min födelsedag idag.

- Nu känns det mycket bättre, säger Tom.

3. Affischen

Nästa dag när Kalle och Tom kommer till skolan hittar de en affisch som säger "Rykten om monster på skola i stan". De tittar allvarligt på varandra och vänder på den. Där får de se en artikel.

En elev på Rådhuskolan har hittat ett fotografi som tycks visa ett monster av något slag. Ingen vet vem som tagit bilden eller när den togs men ryktet går nu om att det bor något mystiskt i skolans källare.

Nu har skolans rektor bestämt att fritids inte ska finnas kvar i källaren längre och att ingen får gå ner för trapporna igen. Alla dörrar har låsts och bomrats igen.

4. Upptäckten

Kalle och Tom gick och hämtade vaktmästare Leif på hans kontor. Leif verkade som vanligt glad och energisk. Kalle däremot verkade vara på väldigt dåligt humör. Han bad Leif att öppna källaren eftersom de hade läst att där skulle finnas ett monster.

Leif var först mycket tveksam till att öppna källaren. Efter en liten stund gick han dock med på det. För första gången på 20 år öppnade skolan källaren. Leif låste först upp den tjocka, stora skyddsrumsdörren av järn med den stora, tunga nyckeln. Sedan öppnade han långsamt dörren medan Kalle och Tom såg på.

Det var beckmörkt i källaren, men som tur var hade Leif tagit med sig ficklampor och han gav var sin till Kalle och Tom. De lyste med lamporna framför sig i rummet som de kom in i. I vänstra hörnet såg de något väldigt mystiskt.

Det såg först ut som en jättestor skugga som bara växte. Det morrade hotfullt från den och plötsligt gick något stort och lurvigt till attack mot dem.

"-Det måste vara monstret!", skrek Kalle och Tom skräckslaget.

Alla tre sprang för livet och monstret följde efter. Men när de kom utmattade ut på skolgården upptäckte de att monstret var försvunnet.

Rektor Anton kom gående i rask takt. Tom, Kalle och Leif gick skärrade fram och berättade uppspelta att de hade sett ett lurvigt monster. Rektor Anton, som hade varit rektor sedan Albert gick i pension för 15 år sedan, lyssnade intresserat på vad de hade att berätta. Och beslutade sig för att ringa polisen.

5. Dikten

Kalle var på väg hem från skolan. När han lämnade skolområdet såg han ett papper som var upptejpad på en lyktstolpe. Han gick fram och läste vad som stod på det. Det var en dikt om monster som sa att om man tror på dem, så är man ganska töntig. Så här stod det:

"Monster ska man inte tro på
man är ganska töntig då
Om man låter sig skrämmas
så får man skämmas
Därför att monster inte finns!"

Kalle ringde genast till Tom och sa att han har hittat en dikt om monster.

-Vi går till biblioteket och letar efter diktböcker!

6. Boken

När de kommer till biblioteket går de direkt fram och frågar bibliotekarien var faktaböckerna finns. Bibliotekarien går före och visar dem till avdelningen med facklitteratur.

Tom och Kalle hittar en uppslagsbok som verkar intressant.

- Se om du hittar något om råttor, väser Kalle hetsigt.

Tom bläddrar och hittar en text.

Råttor

Livsmiljö: Råttor lever nära människor i städer.

Föda: De äter nästan vad som helst, tex avfall.

Utseende: längd 25 cm. Svansen kan bli 25 cm och saknar päls.

Familj: Råtthonan kan få upp till 90 ungar på ett år.

Plötsligt säger Kalle:

- Jag tycker att monstret liknade en råtta lite.

- Jag håller med! nickar Tom. För några dagar sedan hörde jag något som lät som droppar. Tror du att det kan vara dem som har träffat och förvandlat en råtta till ett monster?

- Ja så är det säkert! Vi experimenterade ju med förstöringsvätska i kemisalen förra veckan!

7. Blandningen

Tom och Kalle skulle gå till kemisalen efter lunch. Då stötte de på Oliver. Och som vanligt var han väldigt retsam och elak. Oliver gjorde alltid grimaser och pekade flinande på Tom och Kalle. Men idag var han extra dum och retades med pojkarna för att de trodde på monstret. Hela klassen skrattade åt dem när han ropade ut det.
- Nu ska han få!, sa Tom lågt till Kalle.

Sagt och gjort, de två kamraterna gick först och hämtade Leif, sen smög sig de tre in i kemisalen efter lektionen.

-Nu ska vi blanda till en vätska som gör så att råttan krymper, sa Kalle.

- Först tar vi natriumklorid, sedan kaliumkarbonat och blanda, sa Tom. Sen tillsätter vi en gnutta tinner och vätepyroxid och då, då är det klart, sa Kalle.

8. Hämnden

Leif låste upp kemiskåpen och tog fram ingredienserna. Kalle och Tom blandade glatt ihop de olika beståndsdelarna i ett stort glaskärl. Sen, efter det, bad Tom och Kalle Leif att gömma brygden på hans kontor.

Nu skulle de bara locka fram den jättestora råtтан, så att den kunde få i sig deras brygd.

När skolan var slut gick Tom och Kalle ner i källaren. De tog med sig en korv från matsalen för att locka fram monstret.

När de kom ner i källaren såg de monstret i ett hörn. Det började snart följa efter Tom och Kalle med hjälp av korvdoften. Till slut stötte de på Oliver i kapprummet och som tur var, var han ensam där.

Tom kastade korven på Oliver och monstret kastade sig över honom för det ville ha korven. Oliver skrek högt av rädsla och sprang det fortaste han kunde. Monstret följde efter honom. Oliver skrek och ropade på hjälp.

- Tom, Kalle, hjälp mig!

-Ta bort den här jätteråtтан ifrån mig!

Kalle sa:

- Ångrar du att du förlöjligade oss inför klassen? Vi blev sårade och ledsna!

9. Sanningen

- JA! Jag gör vad som helst bara ni tar bort monstret! Jag ångrar att jag var dum mot er och att jag skrev den där dikten!

Tom tog upp korven från golvet och kastade den i ett hörn. Monstret sprang dit och började äta.

Tom, Kalle och Oliver gick snabbt ut ur kapprummet och stängde dörren.

Nu öppnade Tom och Kalle dörren och slängde in krympningsvätskan. När vätskan landade på monstret så krympte det snabbt. Sen så lät det inte så mycket längre. Det pep bara.

När de öppnade dörren igen såg de att monstret hade krympt. De tog upp råttan och släppte ner den i källaren.

När de kom upp från källaren igen så förstod de att den där artikeln som handlade om monstret var bara en skämtartikel. Det var någon som hade lurats med dem.

När de berättade hela historien för rektorn skrattade han och berättade att polisen inte hade trott på honom och att det därför aldrig blivit någon utryckning. Dagen slutade med att de enades om att de hade haft "tur i oturen".